spar i skat

Spørg

SPAREKASSEN THY

Sennels afd. (07) 98 50 42

De bedste indkøb af **korn - foderstof - gødning - frø - såsæd - brændsel - høstbindegarn samt sprøjtemidler**

gør De hos

NORDTHY KORN A/S . TELEFON 98 50 90

Jens Christensen Sennels Auto- og Cykelværksted	**Sigfred Jensen** Sennels Smede- og Maskinforretning Telefon 98 50 15
Anders Søgaard Kolonial - Isenkram - Brændsel Telefon 98 50 17	**E. Sørensen** Kolonial - Isenkram - Foderstoffer Telefon 98 50 04
P. Heskjær Jensen BAGERI OG CONDITORI Telefon 98 50 35	**POUL J. VRIST** Tømrer og bygningssnedker Telefon 98 51 03
Sennels Smede- og Maskinværksted v/ KAJ GREGERSEN Telefon 98 50 25	**Hede's Malerforretning** Telefon 98 52 80
Leif Møller Maskinstation . Tlf. 985079	**Hov Købmandshandel** Telefon 98 52 27

SENNELS SOGNEBLAD

Udgivet af Sennels sogns menighedsråd, 7700 Thisted. Postkonto 17 334.
Red. Anders J. Hindsholm. – Tryk: T. B. og Grafico Thisted.

ADVENT

Af pastor Otto Andersen, Hov skole

"Vort borgerskab er i Himlene, hvorfra vi også forventer som frelser den Herre Jesus Kristus, der skal forvandle vort fornedrelses-legeme til at blive ligedannet med hans herligheds-legeme efter den kraft, ved hvilken han også kan underlægge sig alle ting." (Fil.3.2o f.)

Advent betyder komme. Det minder os om, at der er noget, som kommer, men altså også om, at der er noget, som går, der er noget, som må forsvinde og give plads for det, som kommer. "Tider skal komme, tider skal henrulle, slægt skal følge slægters gang." Vi ved det. Men vi ved også, at det ikke går så stille og fredeligt og skønt og harmonisk til, som disse linjer kunde lade formode. "Måne og sol sidde løse på stol, som et lagen det går under alt, hvad består." De ord tegner nok virkeligheden bedre. Det, som går, slipper vi ikke altid

nr. 56 advent-jul 1972

så let, ikke uden kamp. Og det, som kommer, er ikke altid velkomment og finder ikke altid plads uden kamp. Virkeligheden er ikke fredelig, men fuld af strid og megen lidelse. "For synden er kommen i verden ind, har mer vi af ørk end af Eden." Synden er kommen i verden ind. Vi ved det. Vi ved, at synden er kommen ind i hvert menneske, egenkærligheden, selvviljen, uforsonligheden, selvretfærdigheden, ulydigheden mod Gud. Hvert menneske kan finde noget af dette og påvise noget af dette - hos sin næste! Og således bliver det fundet og påvist hos hvert menneske. Der er ingen retfærdig, end ikke den allermest selvretfærdige er retfærdig. Der er ingen uskyldig, der er ingen lydig mod Gud. Deraf kommer ufreden, den megen strid og den megen lidelse. Derfor falder noget, som ikke skulde falde, noget slippes, som ikke skulde slippes, noget mistes, som ikke skulde mistes. Og noget fastholdes og forbliver, som ikke skulde fastholdes, men forsvinde. Og noget kommer og finder plads, som ikke skulde komme, ikke skulde have plads, ikke skulde have magt. Og noget, som skulde komme, som skulde have plads og have magt, det møder modstand og afvises og finder ikke plads og får ikke magt. "For synden er kommen i verden ind."

Advent! Å ja! Det, som vi elsker, kan snart tages fra os. Det, som vi gruer for, kan snart komme. "Som et lagen det går under alt, hvad består. - - Dog, din ven sidder fast i det høje, over dig våger forsynets øje." - Advent! Å ja! Himmel og jord skal forsvinde, gå op i røg. Men Herren forbliver, Herrens ord bliver i evighed, urokkelig sidder han i det høje. Men han sidder ikke og sad aldrig som en ligegyldig tilskuer, men som din ven. Advent! Advent skal minde os om, at han kom - "Eder er i dag en frelser født" - og advent skal minde os om, at han som kom til jord julenat, han skal komme igen, som han har sagt. Ja, han kommer. Da åbnes gravene. Vort borgerskab er i Himlene. Dér har vi vort rette hjem. Dér får vi vort sidste hjem. Thi han, som kom, som kommer igen, som vi venter og håber på, han er din ven, din ven og din frelser. Det venskab gjorde Han til sandhed og virkelighed ved døbefont og alterbord.

"Lad kun lovsang afløse din klage. Thi end lever den gamle af dage."

Otto Andersen

JUL

AF K.L. HASTRUP

I julen skal vi høre om,
hvordan Guds Søn til verden kom,
hvor underligt det da gik til,
og om, hvad han på jorden vil.

En stald blev barnets første hjem
hos får og ko i Bethlehem.
Men stjernen stod med kongeskær,
og om ham sang en himmelhær,

til pris for ham, der ejegod
for os sit høje hjem forlod
for her at dele vore kår
og tåle vore stød og sår.

En konge vil han være her,
men kommer uden skjold og sværd;
hans kærlighed er al hans magt
og sandheds ord hans krones pragt.

Så underligt i armod dulgt
har Himlen ham til jorden fulgt.
Det var Gud selv, der til os kom
i ham, som julen melder om.

MELODI: FRA HIMLEN KOM EN ENGEL KLAR

Ja, lad os holde julefest
og synge, som vi kan det bedst,
halleluja for fryd og fred
i Guds, vor Faders kærlighed.

JULEFRED OG GUDS FRED

Af professor, dr.theol. Svend Holm-Nielsen

Når evangelieteksterne på anden juledag handler om splid og forfølgelse, om ufred og mord, og at sætte livet ind for Jesu skyld, så er grunden ikke den, at det nu er på tide, vi bliver bragt tilbage fra juleglædens og julemæthedens fredfyldte verden til den barske hverdag, hvor menneskers ondskab er det, der falder først i øjnene. Anden juledag er Skt.Stefans dag, kirkens mindedag for den første martyr, Stefanus, om hvis henrettelse der fortælles i Apostlenes Gerninger kapitel 7. Som en særlig dag i kirkeåret er den meget ældre end julefesten for Jesu fødsel. Derfor er der fra begyndelsen slet ikke tilsigtet nogen modsætning mellem disse to ting.

Men der er heller ikke nogen modsætning. Når juleevangeliet beretter, at englene julenat sang "fred på jorden", så står det ikke i modsætning til, at Jesus i dagens tekst siger: "Jeg er ikke kommet for at bringe fred, men sværd." Det drejer sig nemlig ikke om den fred, vi mennesker ønsker os: fred til at være os selv og os selv nok, fred i vor egen lille verden og fred i den store verden, sådan at vore sind ikke skal plages af uro for fremtiden og vor samvittighed ikke af bekymring for fortiden.

Den fred, mennesker ønsker på jorden, er lige akkurat den, Jesus ikke er kommet for at bringe. Når menneskets fred nemlig går ud på at være sig selv og sig selv nok, så tilstræber mennesket altid at undgå opgøret både med andre mennesker og med sig selv. For at undgå splid og sindets uro viger mennesket uden om det opgør, som er nødvendigt for at livet ikke skal blive til høflig indelukkethed i en lille afsondret verden, hvor enhver bliver salig ved sin tro. Nu er Jesus ikke kommet for at bringe den fred, siger han, men for at bringe sværd, altså krig, ufred. Jesus kom for at kalde til opgør; det er også meningen med, at hans ord stadig lever og forkyndes blandt os, at det ustandselig skal ægge til opgør med tilvante forestillinger og vedtagne meninger. Derfor hedder det: "den, der elsker far eller mor mere end mig, er mig ikke værd", og: "den, der mister sit liv for min skyld, skal bjerge det". Dermed menes, at den, der af kærlighed til denne verden og til sit eget trygge liv viger uden om det opgør, som Jesu ord vil kalde ham til, han er ikke Jesus værdig, kan ikke være hans discipel, som det hedder et andet sted. Den, der ikke af Jesu ord lader sig drive ud i det opgør, som i bund og grund vil rydde op i menneskets tilvante liv, han har overhovedet intet fattet af Jesu ord.

Hvor vi søger trygheden i tilværelsen, vil Guds ord altid kaste os ud i utrygheden og usikkerheden, derud, hvor intet af det, vi mener og tror, kan holde over for tilværelsens mangfoldighed. Hvor vi søger at ordne vort forhold til vore medmennesker sådan, at du har dit og jeg har mit, og vi kommer ikke hinanden ved, der vil Guds ord bringe os helt ind på livet af vort medmenneske og lære os, at vi ikke i nogen henseende kan være os selv. Hver gang vi forsøger at redde vort liv ved at unddrage det fra opgøret, mister vi det; hver gang vi sætter vort liv ind i usikkerheden, hver gang vi giver os livet i vold, vinder vi det.

Men hvad er så freden i juleevangeliets ord? Det er Guds fred, dvs den fred, mennesket kan modtage i troen på Guds ord, i det øjeblik, hvor mennesket har mistet sin egen fred. Evangeliets hensigt er selvfølgelig ikke, at vi skal gå rundt som splittede og usikre mennesker; men evangeliet vil bringe os ud i den usikkerhed, som ethvert tilbundsgående opgør må ende i, for at give os freden fra Gud, når opgøret er ført til bunds. Når det sidste håb om fred og fordragelighed i kraft af menneskets egen indsats er blevet slået i stykker, så kan mennesket i tro høre og tage imod Guds ord om fred; den fred, hvor mennesket ikke længere skal yde noget for fredens skyld; den fred, som er den eneste sikre og urokkelige, fordi den er Guds fred, helt uafhængig af menneskers ønsker og anstrengelser.

Jesus er ikke kommet for at hele verdens sår og hidføre menneskenes fred. Han er kommet for på ruinerne af menneskenes fred at opbygge Guds fred.

DEN EUROPÆISKE CIVILISATION:

STORDÅD ELLER MISFORSTÅELSE ?

Af Anders J.Hindsholm

Denne artikel er tænkt som baggrund for den foredragsrække i præstegården, som blev bekendtgjort i det sidste nummer af Sognebladet. Foredragene skulle give et indtryk af udviklingen af gudsbegrebet fra den gammelisraelitiske religion over jødedommen til den nytestamentlige og oldkirkelige kristendom. En del bibeltekster vil blive gennemgået, og til baggrundsorientering vil der blive vist lysbilleder.

På grund af svigtende tilslutning er foredragsrækken endnu ikke blevet startet. Et nyt forsøg vil blive gjort tirsdag den 9.januar kl.20; under forudsætning af tilstrækkelig interesse vil der derefter blive foredrag hveranden tirsdag, jfr. oversigten side 15.

Danske landmænd hører som bekendt til blandt de dygtigste landmænd i verden. Derfor står dansk landbrug så højt, og derfor kan vi lære andre - underudviklede - folk at drive effektivt landbrug.

Danske landbrugseksperter arbejder bl.a. i Indien, hvor landbruget er meget lidt effektivt. Indiske bønder bruger bl.a. nogle meget primitive plove, der slet ikke kan vende jorden. Derfor

ville danske landbrugseksperter demonstrere for nogle indiske bønder, hvad en moderne traktorplov kunne udrette. Og det gjorde de så. Og den indiske markjord blev vendt om, så det forslog.

De indiske bønder blev imidlertid ikke omvendt til at bruge moderne plove. Tværtimod - de protesterede mod den måde, de danske eksperter behandlede jorden på. Jorden er vor moder, sagde de - hvis vi behandlede jorden sådan som I gør, ville det være det samme, som hvis vi rev i vor moders bryst med skarpe negle og klør. Det vil vi ikke!

Sådan noget kan en fornuftig dansk landmand jo ikke tage alvorligt. Det er jo til både at le og græde over. Ligesom det med de indiske køer, som ikke må blive slagtet, når de går ned i mælkeydelse. Set fra et dansk synspunkt er det det glade vanvid at lade alle disse gamle køer gå omkring og tære på det sparsomme foder. Det har visselig ikke meget med effektivt landbrug at gøre.

Til gengæld har det noget at gøre med indernes følelser over for naturen. De betragter ikke naturen - jorden, planterne og dyrene - som døde ting, der er overladt til menneskenes forgodtbefindende. Inderne mener, at alt i naturen har liv og sjæl - og at mennesket må respektere sine omgivelser og ikke bare udnytte dem mest muligt.

Sådan har iøvrigt også danske bønder ment - en gang for længe siden. De bragte ofre til marken som tak for dens afgrøde, og de regnede hestene for hellige dyr. Så blev de kristne, og så blev de efterhånden klogere. Efterhånden lærte de at betragte de gamle tanker som overtro. For ifølge kristendommen har naturen ingen sjæl. Kristendommen bygger jo på det samme synspunkt som jødedommen: verden er til for menneskets skyld, ikke for sin egen skyld. Ifølge skabelsesberetningen i 1.Mosebog sagde Skaberen til menneskene: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden, gør jer til herrer over den og hersk over havets fisk og himlens fugle, kvæget og alle vildtlevende dyr, der rører sig på jorden!"

En mark er en mark, og korn er korn.

Det er jo noget helt andet end den der snak om Moder Jord og de hellige køer. Og det fandt altså også danske bønder ud af; efter at de var blevet kristne, skulle de ikke længere give marken takofre, for det var ikke markens skyld, at kornet groede, det var Guds skyld. Marken var bare en mark. Kornet blev dog længe endnu regnet for helligt, men også den opfattelse er forlængst blevet gammeldags. Nu er korn bare korn. En stor del af det bruger man i dag til svinefoder; det ville bønderne i gamle dage have anset for helligbrøde, men i dag er der næppe nogen, der tager anstød deraf. Ikke da her i landet i hvert fald. Der er jo korn nok, og vi henter megen valuta hjem på bacon-eksporten.

Billedet forestiller ikke et juletræ, men måske nok en af juletræets forfædre. Det gengiver en lermodel af dans om et helligtræ på Kypern. Hellige træer optræder i alle natur-religioner, i Norden f.ex. som maj-træer. De gammeltestamentlige profeter rasede over dyrkelsen af træer.

Indianerne og jorden

Da man for et par hundrede år siden havde fået opdyrket al jorden i Europa, blev der mangel på landbrugsjord. Så bredte rygtet sig, at ovre på den anden side af Atlanten, i "den nye verden", Amerika, var der masser af jord. Det fik mange til at rejse til Amerika, og de opdagede, at rygtet havde talt sandt; her var virkelig masser af jord, som kun ventede på at blive opdyrket. De oprindelige beboere af Amerika, indianerne, som man kaldte dem, de var jo så primitive, de havde ikke rigtig opfundet landbruget endnu, de gik mest på jagt. Så måtte man da sagtens kunne købe jord af dem, når de ikke selv brugte den til noget. Men her forregnede europæerne sig; også indianerne havde nogle sære ideer om jorden og mente, at den var alle menneskers moder, og at derfor kunne man ikke handle med den. Jorden kunne ikke tilhøre nogle mere end andre, sagde de.

Det er der nok blevet grint meget af blandt blegansigterne fra Europa. De vidste jo bedre. De vidste, at menneskene var sat til at herske over jorden. Så kunne man da selvfølgelig også eje jorden og handle med den.

Det var ikke så nemt at få indianerne til at indse, at europæerne havde ret. De var jo så primitive. Men efterhånden fik man jo alligevel jorden listet fra dem - på den ene eller den anden måde. Og så skete der en masse med den amerikanske jord, og med tiden blev en hel del af den til ørken, men det er en anden historie, og det var nok også jordens egen skyld.

Sådan er der sket så meget, hvor kristne mennesker traf på de såkaldte naturfolk. Først i Europa, senere i andre verdensdele. To vidt forskellige synspunkter stødte sammen. Naturfolkene følte sig ikke som jordens herrer og herskere; de nærede ærefrygt for marken og skoven, søen og havet, dyrene og planterne. De mente, at mennesket måtte kende sin plads i naturens hellige kredsløb, holde venskab med dyrene og med magterne i skoven og i vandet og i vejret. De kristne ansa den slags synspunkter for hedenskab og overtro; de vidste, at alting var skabt af den samme skaber og overladt til menneskene, for at de skulle herske over det altsammen. De kunne sagtens lade sig betage af skaberværkets storhed, som salmisten i den 8.Davidsalme: "Når jeg ser Din himmel, Dine fingres værk, månen og stjernerne, som Du skabte.

De gamle ægyptere tænkte sig himlen, luften og jorden som guddommelige væsner. Herover ses en af de talrige fremstillinger af det ægyptiske verdensbillede: luftguden Shu støtter himmelgudinden Nut, som hvælver sig over den liggende jordgud Geb.

(sættes side 12)

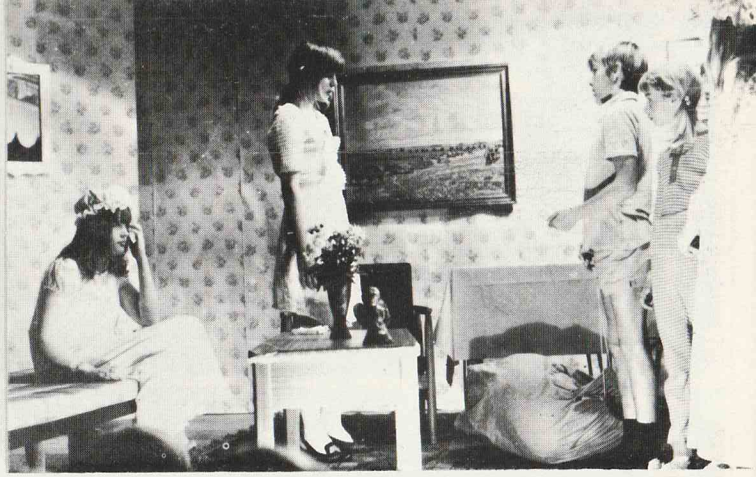

SKOLEFESTEN 1972

Strikkende, gamle damer, rige amerikanere, et meget forlegent kærestepar og en yderst søvnig stuepige m.fl. dannede i årets skolekomedie "Potte i pension" baggrunden for den frejdige og fregnede heltinde, Potte, og hendes spilopper i et sommerpensionat. Et smykketyveri udgjorde det spændende i stykket, der blev opført af 5.klasse under Ingrid Møllers instruktion. Da bifaldet efter forestillingen havde lagt sig, kunne publikum dyrke mange forskellige interesser rundt om i klasserne; i gymnastiksalen var der den første aften endvidere optræden af 1. 2. og 3.klasse - på billederne på næste side kan man se hvordan. På de to aftener gav festen et overskud på ca. 800 kr., som skal bruges til forskelligt godt til anvendelse i frikvartererne.

De forsamlede aktører før tæppefald. Fra venstre: 1) Jan Reinholdt Nielsen 2) Conny Bundgaard Pedersen 3) Ole Madsen 4) Svend Rask Kristensen 5) Ulla Nørskou Pedersen 6) Knud Erik Oddershede 7) Linda Annette Nygaard 8) Birthe Hansen 9) Lene Arnfeldt Andersen 10) Ole Søe Pedersen 11) Jonna Zangenberg Pedersen 12) Susanne Fredsø Stüker 13) Anne Grethe Hundahl Andersen 14) Aksel Møller 15) Finn Brogaard 16) Leo Brogaard 17) Mariann Kloster Palm.

FRITIDSLOKALER ?

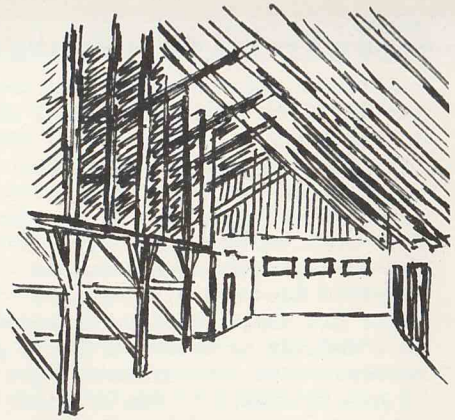

I et møde i præstegården den 4.november blev der nedsat et udvalg, der skulle undersøge mulighederne for at rejse penge til indretning af fritidslokaler i præstegårdens lade.

Udvalget har siden holdt flere møder og er efterhånden nået til den opfattelse, at der bør startes en fritidsklub, inden man begynder arbejdet på at indrette lokaler. Man vil da kunne konstatere, hvor stor interesse der er for fritidslokaler.

Udvalget vil derfor først og fremmest sørge for oprettelsen af en fritidsklub. Jfr. nedenstående indbydelse.

INDBYDELSE

Undertegnede udvalg indbyder hermed alle interesserede til stiftelse af en fritidsklub for unge i Sennels sogn. Klubben kan foreløbig få lokale i forsamlingshuset, hvor der kan holdes klubaften 1 - 2 gange ugentlig. hvis det viser sig, at der er god tilslutning til klubben, skal der senere søges skabt mulighed for indretning af særlige klublokaler, eventuelt i præstegårdens lade.

Det stiftende møde holdes i forsamlingshuset fredag den 8.december kl.19.3o. På mødet vil der blive fremlagt forslag til vedtægter for klubben. Der er adgang for alle mellem 12 og 21 år. Entré kr. 5.oo. Når klubben er stiftet og vedtægterne godkendt, vil der blive arrangeret diskotek.

På et senere tidspunkt vil der blive indbudt til stiftelse af en forældre- eller støtteforening.

Jørgen Fisker Ole Hede Grethe Henriksen Per Jensen

Martin Kjær Madsen Mogens Madsen Lene Møller

STORDÅD ELLER MISFORSTÅELSE (fortsat fra side 7)

hvad er da et menneske, at Du kommer ham i hu, et menneskebarn, at Du tager dig af ham?", men de vidste også, som salmisten, at Gud havde indsat mennesket som herre over det altsammen og derved gjort det "lidet ringere end Gud": "med ære og herlighed kroned Du ham, Du satte ham over Dine hænders værk, alt lagde Du under hans fødder, småkvæg og okser til hobe, ja, markens vilde dyr, himlens fugle og havets fisk..." Den kristne skulle ikke nære ærefrygt for noget af det skabte, den kristne skulle alene frygte og ære Gud. At "ære skabningen i stedet for skaberen", det var i jødedommen en stor ugudelighed, og det blev det ikke mindre i kristendommen. Og når hedninge lod sig omvende til den kristne tro, så måtte de fremfor alt lære at ære skaberen i stedet for skabningen. Det gjaldt også danske bønder. De måtte lære at se sig selv som naturens herskere.

I kristendommen har naturen eller omverdenen altid været overladt til forstanden. Følelserne og den religiøse tro har altid været reserveret Bibelens og kirkens gud. Og når kærligheden til Gud skulle gøres gældende og virke i verden, måtte det altid være i form af næstekærlighed, dvs. den selvfornægtende kærlighed til et andet menneske. Den øvrige skabning skulle ikke elskes, og den "naturlige" eller erotiske kærlighed blandt mennesker blev tit sat under mistanke som en art hedenskab.

Dyrkelsen af Moder Jord eller Den store Moder er en af de ældste og mest udbredte religionsformer overhovedet. Tegningen herover gengiver et elfenbensrelief fra det 14.årh. f.Kr. (fundet i Syrien); gudinden er fremstillet som den, der sørger for dyrenes føde. I det gamle Testamente protesteres der ustandselig mod dyrkelsen af kana'anæiske moder- og frugtbarhedsgudinder; i en jødisk koloni i Ægypten har man dog i det 5.årh. f.Kr. dyrket en kvindelig guddom ved Jahves side.

"Skabt i Guds billede" - til kamp imod naturen.

Alt dette vil mange mennesker finde helt i sin orden. Det er just kristendommens storhed, siger man, at den kristne tro befrier mennesket fra dets afhængighed af naturen, både den omgivende natur og menneskets egen, indre natur. Dermed understreger kristendommen menneskets adel: at det er skabt i Guds billede og ikke bare som et stykke natur. Og det samme kan siges ud fra et ikke-kristent, men europæisk-humanistisk standpunkt, som hos digteren Valdemar Rørdam, der i et digt i samlingen "Den gamle præstegård" fra 1916 skildrer studenten, der har sit kammer i bryggerslængen, med vindue direkte ud til kirkegården; om ham hedder det:

"Han, hvis Arbejdsbord, hvis Leje
kun af En-Stens-Muren
skilles fra de brustne Kister
udenfor i Støvet -
han forstår, at kun af dristig
Kamp imod Naturen
opstod Ånd til al den stordåd,
Adams æt har øvet."

I dag er der imidlertid flere og flere teologer, der sætter spørgsmålstegn ved hele den traditionelle kristne opfattelse af menneskets forhold til sine omgivelser, til naturen. Man har r rejst det spørgsmål, om ikke det er den europæisk-amerikanske kristendom, der bærer en væsentlig del af ansvaret for den hensynsløse udnyttelse af naturen, som vi især i dette århundrede er vidner til (og deltagere i). Man spørger, om ikke det er den kristne opfattelse af mennesket som verdens herre og hersker, der er baggrunden for rovdriften og den deraf følgende forurening af jorden og luften og havet. Om ikke en mere ydmyg opfattelse af menneskets rolle i verdenshusholdningen kunne have forhindret den katastrofale udvikling, vi er langt inde i.

Sådanne spørgsmål stilles jo også ud fra en voksende skepsis med hensyn til værdien af den europæiske civilisation. Bevares, civilisationen har betydet en vældig velstand og stor succes med hensyn til at bekæmpe epidemier og børnesygdomme og andre sygdomme. Men civilisationen har også betydet udviklingen af våben med ufattelige ødelæggelsesmuligheder, og velstanden har skabt øget fattigdom andre steder i verden, og bekæmpelsen af børnedødeligheden har betydet en alvorlig trusel om overbefolkning. Og civilisationens pris er jo ikke blot forureningen, prisen består også i store byer med kedsommeligt arbejde og dårlige boligforhold og mangel på arbejdsglæde og almindeligt livshumør. Det er også det, de gør oprør imod, de unge mennesker, der vil "melde sig ud" af samfundet. Og når de ældre bliver så irriterede over det, er det måske fordi de dybest set godt kan forstå de unges drøm om et helt andet samfund.

Det kan vel nok siges, at "al den stordåd, Adams æt har øvet" ikke vurderes så højt i dag som den gjorde for 50 eller 100 år siden. Flere og flere synes at mene, at vi i den vesteuropæiske civilisation lever på en fundamental misforståelse. Og når man så igen vil skyde skylden på kristendommen, rammer man måske for en gangs skyld ikke helt ved siden af. Kristendommen i dens historiske, kulturelle skikkelse er jo nu engang kun det lerkar, der rummer evangeliets skat.

Det lerkar begyndte at blive til for godt 3000 år siden, hos nogle nomader på Sinai-halvøen mellem Ægypten og Israel. Hos dem opstod der et gudsbillede, en opfattelse af Gud, som senere måtte stå sin prøve i mødet med mange andre opfattelser af Gud. Høvdingen Moses, der havde været under ægyptisk påvirkning og uddannelse, har åbenbart haft stor betydning for det gamle israelitiske gudsbilledes udformning. "Jeg er Jahve, din gud, som førte dig ud af Ægypten; du må ikke have andre guder end mig" - sådan formuleredes det første og vigtigste bud i det gamle Israel. Med den opfattelse måtte der nødvendigvis blive krig på kniven mellem Israels gud og alle andre guder, og krigen kom til at vare længe.

Hele Europas kultur er præget af kampen for, at billedet af Israels gud måtte blive enerådende. Meget måtte falde i den kamp, gamle guder og gamle synsmåder. Når man i dag rejser spørgsmålet, om der faldt for meget, er det bestemt ikke noget ligegyldigt spørgsmål.

Blandt de hundreder af spørgsmål, som det første spørgsmål medfører, er også dette: De primitive, indiske bønder, som ikke vil skære i Moder Jord med en traktorplov, er de nu også så primitive? Eller - er det måske den europæiske effektivitet, der er primitiv?

NYT FRA SKOLEN

Skolen indbyder til adventsmøde tirsdag den 12.december. Adjunkt Bent Windfeld vil tale, desuden bliver der korsang og Lucia-optog. Alle er velkomne.

Den 22.december kl.10.oo er der juleafslutning for skolebørnene i kirken. Da ingen har mandat til at indbyde til noget, der foregår i kirken, skal der blot erindres om, at alle har adgang til alt hvad der sker i kirken.

Indskrivning af nye elever til næste skoleår finder sted 15.januar.

SOGNEBLADETS REGNSKAB

Sognebladets 11.årgang (nr.51-55, advent 71 - høst 72) omfattede 2 numre a 12 sider og 3 numre a 8 sider. Med nr.52 fulgte et 2-farvet bilag (kloakeringsplan); udgiften hertil var på knapt 300 kr. Regnskabet ser således ud:

10.årgang, nr.46-50, 1971

Indtægter

5	bidrag a kr.	5.oo = kr.	25.oo
50	" " "	10.oo = "	500.oo
13	" " "	15.oo = "	195.oo
18	" " "	20.oo = "	360.oo
4	" " "	25.oo = "	100.oo
1	" " "	30.oo = "	30.oo
1	" " "	45.oo = "	45.oo
1	" " "	50.oo = "	50.oo
93	bidrag, ialt	kr.	1.305.oo
	Annonceindtægt	"	900.oo
	Tilskud fra kirkeks.	"	500.oo
	Gaver	"	125.oo
	Betaling for skolemedd.	"	240.oo
	Indtægt ialt	kr.	3.070.oo

Udgifter

Trykning og klichéer	kr.	2.496.6o
Diverse udgifter	"	76.74
Omdeling	"	272.42
Udgift ialt	kr.	2.845.76
Underskud fra 1970:	kr.	609.81
Overskud 1971	"	224.24
Underskud at overføre	kr.	385.57

11.årgang, nr.51-55, 1972

Indtægter

2	bidrag a kr.	5.oo = kr.	10.oo
40	" " "	10.oo = "	400.oo
1	" " "	12.oo = "	12.oo
20	" " "	15.oo = "	300.oo
20	" " "	20.oo = "	400.oo
5	" " "	25.oo = "	125.oo
1	" " "	35.oo = "	35.oo
3	" " "	50.oo = "	150.oo
1	" " "	70.oo = "	70.oo
1	" " "	100.oo = "	100.oo
94	bidrag, ialt	kr.	1.602.oo
	Annonceindtægt	"	930.oo
	Tilskud fra kirkeks.	"	700.oo
	Bet. for skolemedd.	"	135.oo
	Indtægt ialt	kr.	3.367.oo

Udgifter

Trykning og klichéer	kr.	2.760.o6
Diverse udgifter	"	161.oo
Omdeling	"	283.75
Udgift ialt	kr.	3.204.81
Underskud fra 1971:	kr.	385.57
Overskud 1972	"	162.19
Underskud at overføre	kr.	223.38

Som det fremgår af indtægtsregnskabet, har der hos bidragyderne været en udpræget vilje til at pristalsregulere bidragene; det siger vi tak for. Samtidig vil vi ønske for vore trofaste betalere, at de må få følgeskab af nogle flere. Vi siger tak for alt, hvad der er indkommet, både fra annoncører og fra andre, og håber, at vi må kunne holde skindet på næsen også i 1973.

Bemærk venligst vedlagte girokort.

hvad der sker i sognet

8/12	Stiftelse af fritidsklub, forsamlingshuset 19.3o.
10/12	2.søndag i advent. Gudstjeneste kl.10.
12/12	Adventsmøde i skolen kl. 19.30
14/12	Sammenkomst med højtlæsning, "Fjordglimt" kl.14.3o.
17/12	3.søndag i advent. Gudstjeneste kl.10.
22/12	Skolens juleafslutning, i kirken kl.10.
24/12	4.søndag i advent. Gudstjeneste kl.10.
	Aftensang kl.16.
25/12	Juledag. Gudstjeneste kl.10. (kirkebil)
26/12	St.Stefans dag. Gudstjeneste kl.14.
27/12	Juletræ i forsamlingshuset.
31/12	Julesøndag. Gudstjeneste kl.10.
1/1	Nytårsdag. Gudstjeneste kl.10.
7/1	1.søndag e. helligtrekonger. Gudstjeneste kl.10.
9/1	Foredrag i præstegården kl.20.
11/1	Sammenkomst med højtlæsning, "Fjordglimt" kl.14.3o.
14/1	2.søndag e. helligtrekonger. Gudstjeneste kl.10.
21/1	3.søndag e. helligtrekonger. Gudstjeneste kl.10.
23/1	Foredrag i præstegården kl.20.
28/1	4.søndag e. helligtrekonger. Gudstjeneste kl.14.
4/2	5.søndag e. helligtrekonger. Gudstjeneste kl.10.
6/2	Foredrag i præstegården kl.20.
8/2	Sammenkomst med højtlæsning, "Fjordglimt" kl.14.3o.
11/2	6.søndag e. helligtrekonger. Gudstjeneste kl.10.
18/2	Søndag septuagesima. Gudstjeneste kl.10.
20/2	Foredrag i præstegården kl.20.
25/2	Søndag sexagesima. Gudstjeneste kl.14.
4/3	Fastelavnssøndag. Gudstjeneste kl.10.
6/3	Foredrag i præstegården kl.20.

Næste nummer af bladet udkommer til fasten

Sennels Lillebil
v. Karen Thøgersen
Telefon 98 50 19

Vognmand Kaj Smed
Telefon 98 50 37

Hov Lillebil
7 og 12 personers vogne
HENRY ANDERSEN - Telefon 98 52 46

JØRGENS BLOMSTER
Sennels

HOLD DEM TIL VOLVO ...
— Den holder til Dem

Brdr. YDE
Aut. Volvoforhandler
Telefoner: 92 20 50 og 92 21 33